

ΟΙ ΡΑΔΙΟ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΣΤΟ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ

Τεύχος 2

Η εφημερίδα των παιδιών της ΣΤ3 τάξης
του 4^{ου} Δημοτικού Σχολείου
Πετρούπολης «Ιωάννης Καποδίστριας»

Τα γενέθλια της Άννας

Στην ημέρα των γενεθλίων μου την περίμενα πως και πως. Είχα μάθει από την Αγγελική την υποψεύριά μας πως η μαμά μου είχε παραγγείλει την μεγαλύτερη τούρτα με μα μεταλαβάνει στη κορούσή μου πάντα ήξερε την αγάπη μου για τον χορό θα έρχονταν όλα αγαλά και οι συγγενείς μου, θα με έτασαν όλα μα σγαρή αγπαλιά. Έχω στολίσει τόσο ωραία το σπίτι μου, τόσο ωραία φαντασία είχαν στομάσια οι γαριάδες και η μαμά μου. Ο νονός μου θα ερχόταν από τη Θεσσαλονίκη μόνο και μόνο για το πάρτι μου. Τον αγατώ τόσο πολύ τον νονό μου. Περίμενα να περάσω τόσο ωραία σε αυτό το πάρτι ώστε να μου έμεινε αξέχαστο.

Τι έγινε στη πραγματικότητα!
Πρώτη πρωτή στο ραδιόφωνο έταξαν εμβασήρια, απταγορεύσαν η κυκλοφορία στους δρόμους αλλά και οι συναντήσεις στα σπίτια. Έτσι δυστυχώς δεν μπορούσα να πάνω το πάρτι μου. Η μουν πολύ στεναχωρημένη που το πάρτι μου απκυρώθηκε. Έπλαξα σχεδόν αλόφλητη στην ημέρα. Ήθελα πως και πως να δω τους φίλους, τους συγγενείς μου και κυρίως τον νονό μου. Τα γενέθλια μου έμειναν όντως αξέχαστα, αλλά όχι όπως τα περίμενα (Αλεξάνδρα)

Περίμενα τα γενέθλια μου με χαρά, ενθουσιασμό και ανυπομονησία. Αλλά όταν ξύπνησα το πρωί απούσησε ένα ζέτι απέναντα από το σπίτι μου και βγήκα να δω τι γίνεται. Όμως δεν ήταν καλό. Είδα μέσα από το ζέτι να βγαίνουν σαρακαώτες με όπλα και να παίρνουν τον υπουρχό που έμεινε απέναντα μας. Και αυτό ήταν μόνο η αρχή. Μετά απταγορεύσαν τη κυκλοφορία, απταγορεύτησαν οι συναντήσεις στα σπίτια και αυτό για το οποίο στεναχωρήθηκα περισσότερο, ήταν ότι δε θα γινόταν το πάρτι μου. Τελικά τα γενέθλια μου έμειναν αξέχαστα με πολύ αρητακά γεγονότα. (Ζωή)

ΧΡΟΝΙΑ ΠΑΛΙΑ ΛΛΟΥΛΑ!

17 Νοέμβρη (Πολυτεχνείο)

Στις 17 Νοέμβρη το Πολυτεχνείο γιορτάζουμε και όλοι μαζί τους φοιτητές μας τους θαυμάζουμε!!

Ψωμί, παιδεία, ελευθερία φωνάζανε και την ζωή τους δεν την λογαριάσανε.

Οι γενναίοι φοιτητές στο Πολυτεχνείο!!!! (Στεφανία)

Ιστορίες από το Ένα σύνθημα πάντα επίκαιρο... ΨΩΜΙ ΠΑΙΔΕΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ!!

ΨΩΜΙ-ΠΑΙΔΕΙΑ-ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

Το ψωμί εκείνη την εποχή συμβόλιζε την υποστήριξη που χρειάζονταν οι φοιτητές, τις προμήθειες τους, το οποίο ήταν πολύ σημαντικό για να εξεγερθεί ο λαός. Η παιδεία ήταν η θέληση των παιδιών για να πάνε σχολείο, να βρουν δουλειές και να είναι όλοι ίσοι. Η ελευθερία ήταν η λαχτάρα για να είναι ελεύθερη η Ελλάδα, να υπάρχει ελευθερία κίνησης, πρωτοβουλίας και γνώμης. Για αυτά πάλευαν οι φοιτητές.

Οι φοιτητές κατά την εξέγερση του Πολυτεχνείου ζητούσαν να υπάρχουν δουλειές για όλους, αναζητούσαν εισόδημα χρειάζονταν φαγητό και το ψωμί ήταν μια λέξη γνωστή στον ελληνικό λαό. Στη σημερινή εποχή υπάρχει μεγάλη ανεργία περισσότερο από ότι πριν τον κορωνοϊό, διότι πολλές επιχειρήσεις έκλεισαν λόγω της καραντίνας. Σε πολλούς εργασιακούς χώρους δεν υπάρχει σεβασμός, υπάρχει έμφυλη βία, σεξουαλική παρενόχληση και πολλές διακρίσεις ανάμεσα στα δύο φύλα. Επίσης υπάρχουν πολλοί άστεγοι που ψάχνουν απεγνωσμένα για ασφάλεια, ανθρώπινες σχέσεις, ένα σπίτι καθώς και αγαθά για αν ζήσουν. Τέλος δεν υπάρχει κοινωνική αλληλεγγύη. (Ιρίδα, Χριστίνα, Αθανασία)

το σύνθημα « Ψωμί, Παιδεία, Ελευθερία» ακούγονταν πάντοτε από όλους κατά την περίοδο της Χούντας.

Στο Πολυτεχνείο οι φοιτητές ζητούσαν ελεύθερα πανεπιστήμια και δικαίωμα άποψης και λόγου. Ελευθερία κυκλοφορίας, δικαίωμα στη μόρφωση, ελευθερία διακίνησης ιδεών.

Σήμερα ζητάμε χρήματα για έρευνες στα πανεπιστήμια, δικαίωμα λόγου, ισότητα των φύλων.

(Στεφανία και Μήνα)

ΣΗΜΕΡΑ:

Έχει άλλη σημασία. Δηλώνει την λαχτάρα και την ανάγκη των ανθρώπων για δουλειά. Επίσης την έλλειψη χρημάτων και τη διεκδίκηση αγαθών.

Στην παιδεία σήμερα (που είναι η μόρφωση) αν υπάρχει ένας αδύναμος μαθητής το εκπαιδευτικό σύστημα δεν κάνει πάντα κάτι για τον βοηθήσει να μάθει με αποτέλεσμα να μείνει πίσω. Σήμερα υπάρχει ελευθερία. Όλοι έχουμε δικαιώματα αλλά και πολλές υποχρεώσεις.

Βασίλης, Γιώργος, Γιάννης, Χαράλαμπος.

Σήμερα αυτές τις λέξεις τις έχουμε όλες, ειδικά την ελευθερία. Έχουμε ελευθερία λόγου, ψήφου και μόρφωσης. Επίσης όλα τα παιδιά μπορούν να πηγαίνουν σχολείο εκτός από μερικά τα οποία στη χώρα τους έχουν πόλεμο.

(Ζωή και Αθανασία)

